

# NU MEER AANDACHT VOOR CONT



## DRIE GENERATIES OVER BEVALLEN IN HET ZIEKENHUIS

Dochter, moeder en oma – drie generaties die in hetzelfde ziekenhuis zijn bevallen. Maaïke Forrer (29) schonk dit jaar het leven aan zontje Mairo in het Zaans Medisch Centrum. Carla Forrer (56) beviel in de jaren '80 van twee kinderen in ziekenhuis De Heel (zo heette het Zaans Medisch Centrum tot 2004). En Elly Ofman Exalto (82) bracht in 1957 een tweeling ter wereld in het toenmalig geheten Sint Jan ziekenhuis. Wat is er door de jaren heen veranderd?

# ACT TUSSEN MOEDER EN KIND



Maaïke Forrer was maar wat graag thuis bevallen: “Als kraamverzorgende weet ik hoe bijzonder dat kan zijn. Tijdens de laatste controle bleek ik echter een te hoge bloeddruk te hebben. Ook was er sprake van zwangerschapsvergiftiging. Mijn verloskundige heeft me toen meteen doorverwezen naar het ZMC. Daar werd de bevalling ingeleid, onder meer met een infuus dat de weeën opwekt.”

In de verloskamer werd Maaïke omringd met alle zorg: “Naast de klinisch verloskundige waren ook de gynaecoloog en een arts-assistent aanwezig. En dat was wel prettig, want op een gegeven moment kreeg ik door het infuus zoveel weeën dat ik mijn ademhaling niet meer onder controle had. Gelukkig kreeg ik morfine, waarna de weeënstorm ging liggen.” Onder het toezien van haar beste vriendin en van moeder Carla beviel ze al snel van een gezonde zoon. “Hoewel niet thuis bevallen, ben ik wel erg blij met de zorg die Mairo en ik in het ZMC hebben gekregen.”

## Achter een glazen wand

Voor Carla Forrer was de keuze voor een ziekenhuisbevalling van meet af aan duidelijk: “Vanwege medische redenen – ik mis een nier – moest de gynaecoloog mijn beide zwangerschappen begeleiden. Mijn zoon kwam via de natuurlijke weg ter wereld. Maaïke bleek in een stuitligging te liggen en moest met een keizersnee worden gehaald. Dat is allemaal perfect verlopen.”

Op de vraag wat er veranderd is tussen nu en toen, antwoordt Carla meteen: “Als moeder heb je tegenwoordig je kind continu op de kamer. Als het huilt, kun je het troosten en voeden. In 1987 bracht de verpleegkundige je baby ‘s avonds naar een aparte kamer waar alle wiegjes stonden. Het idee was toen nog: rust voor de moeder! Huilde je kindje, dan kon het een speen krijgen. En bleef het huilen, dan kreeg het wat suikerwater. Voor de moeder was geen rol weggelegd.”

## Goede begeleiding

Carla gaat verder: “Wat ook veranderd is: in 1987 mocht je als moeder vanachter een glazen wand toekijken hoe je kindje werd

gewassen. Nu ben je daar als moeder meteen bij. Wat dat betreft is er nu veel meer aandacht voor het moeder-kindcontact.”

“Nog zo’n verbetering: als moeder krijg je nu een goede begeleiding bij de borstvoeding. Je moet dat zo en zo doen. Er wordt nu gewoonweg beter gecommuniceerd”, vindt Carla. Maaïke voegt toe: “Misschien komt het ook wel, omdat we nu veel mondiger zijn. We nemen met z’n allen tegenwoordig niet meer alles voor lief aan. We willen een uitleg.”

## In rep en roer

“Dat was in onze tijd wel anders”, vertelt oma Elly. “Je vertrouwde volledig op het oordeel van de artsen en de nonnen. Zij zullen het wel weten.” Elly werd in 1957 met spoed opgenomen, omdat ze zich in de zesde maand van de zwangerschap niet goed voelde. “Vertelde de ene arts ons eerst nog dat ik geen kindje maar een gezwel in de baarmoeder zou hebben, de volgende arts wist ons gerust te stellen. Sterker nog, het bleek uiteindelijk een tweeling te zijn. Omdat ze zo klein waren, werden ze meteen afgezonderd en in een couveuse gelegd.”



“Hoewel niet thuis bevallen, ben ik wel erg blij met de zorg die Mairo en ik in het ZMC hebben gekregen.”

Elly herinnert het zich nog goed: “Het hele ziekenhuis was in rep en roer. Artsen en nonnen waren zo nieuwsgierig dat de kinderarts besloot een bordje ‘Streng verboden deze kamer te betreden’ op te hangen. Helaas is een van de twee overleden, de ander mocht ik pas na zeven dagen zien. Tsja, zo ging dat toen.”

## Echo's en schimmen

Volgens Carla en Maaïke was de medisch-specialistische zorg in de vijftiger jaren ook nog lang niet zo vergevorderd. Maaïke: “Je had nog geen echo's, waarmee ze het kindje zichtbaar kunnen maken. Dan had die arts al eerder gezien dat mijn oma van een tweeling zou bevallen.” Carla vult aan: “De echo's van nu zijn weer veel beter dan die in de jaren '80. Toen waren het veel meer schimmen dan duidelijke beelden. De techniek zal zich altijd blijven ontwikkelen. Ik denk dat de zorg voor moeder en kind over dertig jaar nog weer beter zal zijn.” ■